

ה"ת 13617/02/21 - די מאנשפט בע"מ נגד משטרה ירוקה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 13617-02-21 די מאנשפט בע"מ נ' משטרה ירוקה
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דורית סבן נוי
מבקשים	די מאנשפט בע"מ
נגד	
משיבים	משטרה ירוקה
<u>החלטה</u>	

רקע עובדתי

לפני בקשה להחזרת תפוסים.

נגד המבקשת, במשך תקופה, התנהלה חקירה בחשד לביצוע עבירות של הפעלת תחנת מעבר פיראטית לפסולת ללא רישיון וללא היתרים, שפיכת פסולת ברשות הרבים, הובלת פסולת ללא רישיון, זיהום מי תהום ועיסוק ברעלים ללא היתר.

במהלך תקופה ערכה המשיבה מספר תצפיות על אתרה של המבקשת, במסגרתן תועדו משאיות שונות כשהן שופכות ו/או מעמיסות פסולת בתחומי האתר וזאת ללא רישיון וללא היתר.

במסגרת החקירה, תפסה המשיבה ביום 18.10.20 רכבים וכלי צמ"ה שבבעלות המבקשת, וזאת מכוח סע' 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

הואיל ובחומרי החקירה שהוצגו לעיוני עלתה סתירה בזהות התפוסים, התבקשו הצדדים להעביר רשימה מוסכמת של הכלים התפוסים בידי המשיבה ולצרף את ערך שווים.

חרף החלטותי לאחר מועד הדיון, רק ביום 15.3.21 הבהירו הצדדים סופית את זהות הכלים התפוסים, כאשר נותרו חלוקים באשר לשווי המוערך באשר למרבית הכלים. חסר עובדתי בזיהוי הכלים התפוסים, שווים והדחיות שהתבקשו מצד הצדדים לצורך בירורם, גרמו לשיהוי במתן החלטה זו.

להלן תפורט רשימת התפוסים, סך הכל 13 במספר:

כלי צמ"ה מ"ר 139301 ששווי מוערך ע"י המבקשת כ-662,500 ₪ וע"י המשיבה כ-330,000 ₪ ; **כלי צמ"ה** מ"ר 139516 ששווי מוערך ע"י המבקשת כ-1,090,800 ₪ וע"י המשיבה כ-602,000 ₪ ; **כלי צמ"ה** מ"ר 139548 ששווי מוערך ע"י המבקשת כ-876,000 ₪, וע"י המשיבה כ-467,900 ₪ ; **משאית** מ"ר 86-807-97 ששווי מוערך ע"י המבקשת כ-326,000 ₪ וע"י המשיבה כ-329,000 ₪ ; **משאית** מ"ר 87-756-72 ששווי מוערך ע"י המבקשת כ-326,000 ₪ וע"י המשיבה כ-329,000 ₪ ; **משאית** מ"ר 08-404-43 ששווי מוערך ע"י המבקשת כ-294,000 ₪ וע"י המשיבה כ-297,000 ₪ ; **משאית** מ"ר 33-860-89 ששווי מוערך ע"י המבקשת כ-294,000 ₪ וע"י המשיבה כ-297,000 ₪ ;

משאית מ"ר 79-290-90 ששווי מוערך ע"י הצדדים כ-88,000 ₪ **משאית** מ"ר 33-690-89 ששווי מוערך ע"י המבקשת כ-238,000 ₪ וע"י המשיבה כ-240,000 ₪ ; **נגרר** מ"ר 79-191-96 ששווי מוערך ע"י הצדדים כ-110,000 ₪ ; **נגרר** מ"ר 79-819-93 ששווי מוערך ע"י הצדדים כ-88,000 ₪ ; **נגרר** מ"ר 170-141-91 ששווי מוערך ע"י הצדדים כ-96,000 ₪ ; ששווי מוערך ע"י הצדדים כ-96,000 ₪ **נגרר** 79-985-96 ששווי מוערך ע"י הצדדים כ-96,000 ₪.

(להלן: "התפוסים").

יוער, כי במסגרת אותה החקירה, נתפסה משאית מ"ר 70-013-22 בחזקתו של מר מאמון ג'אבלי, בגין חשד לביצוע עבירות רבות של שפיכת פסולת ברשות הרבים. עתירת המחזיק לשחרור המשאית, בעת הזו, נדחתה במסגרת הליך ה"ת 20-10-48973 בית משפט השלום בפתח תקווה. בית המשפט האריך את תוקף החזקת המשאית למשך 50 יום נוספים מיום 13.1.21.

סמוך למתן החלטתי זו, הוגשה בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים בעניינו של מר ג'אבלי וטרם התקיים דיון לגופו של ענין.

עוד יצוין ברקע, כי ביום 6.8.20, במסגרת תיק שמספרו 20/60 (המשטרה הירוקה), נתפסה משאית נוספת של המבקשת, מ"ר 87-754-72 וזאת בשל חשד להעברת פסולת לאתר פסולת פיראטי. המשאית שוחררה בתנאים מגבילים במסגרת הליך ה"ת 20-07-57339, בית משפט השלום פתח תקווה.

טענות הצדדים

בדין שהתקיים לפני, עתרה ב"כ המבקשת לשחרור התפוסים בטענה שמגיעה עם המשיבה לשחרור התפוס לא צלח. לטענתה, המשיבה הסכימה לשחרור התפוסים ועיקר המחלוקת נעוצה בדרך בה יבוצע ניקיון האתר. ב"כ המבקשת הגישה דו"ח ממנו ניתן ללמוד על נזקי עסקי המבקשת בשל התפיסות (במ/5). ב"כ המבקשת טענה כי החזקת הרכוש בידי המבקשת, כמוה כמעצרו של אדם ועל בית המשפט לקבוע תנאי שחרור לתפוסים; עוד הדגישה כי תפיסת הכלים פוגעת בזכות הקניין וגורמת למבקשת לנזק כלכלי רב, בפרט בתקופה כלכלית קשה בה אנו מצויים בשל משבר הקורונה. ב"כ המבקשת הצהירה בבית המשפט, כי מלבד הכלים התפוסים, אין לחברה כלים נוספים ומשכך מאז תפיסת הכלים, החברה מושבתת. לאור כל האמור, לשיטתה, יש לבחון חלופת תפיסה שפגיעתה במבקשת פחותה, באמצעות ערבויות ובטוחות כספיות אשר יחרגו מכללי הפסיקה.

מנגד, עתרה המשיבה לדחיית הבקשה. המשיבה הדגישה כי היחידה החוקרת סיימה את חקירתה, חומר החקירה מצוי בידי תובע, אשר צפוי להגיש כתב אישום תוך פחות מחודש ימים, בכפוף לכך שלא תתבקשנה השלמות חקירה. המשיבה מצדה, אישרה כי הייתה התדיינות מסוימת בין הצדדים אשר לא קרמה עור וגידים. המשיבה טענה, כי תכליות התפיסה הן לשם חילוט אך עיקרן לשם מניעה, שכן חרף קיומה של חקירה גלויה, המבקשת ממשיכה להכניס פסולת לאתרה. המשיבה תמכה טענתה זו במסמכים אשר הוצגו לעיוני במעמד הדיון וסומנו במ/2, במ/3. המשיבה טענה, כי מדובר "בשור מועד", שכן המבקשת תפסה בעבר משאית בבעלותה, אשר שוחררה בתנאים, ואולם לא היה בכך כדי להביא להגשמת התכלית המניעתית.

המשיבה הציגה לעיוני דו"ח סודי אשר סומן במ/1 ולאחר הדיון בהתאם להחלטתי, צרפה אסופת ראיות גולמיות אשר יש בהן לשיטתה, כדי לבסס את החשד הסביר נגד המבקשת.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי בקשב רב את טיעוני הצדדים ועיינתי בכל הנדרש לרבות מסמכי הצדדים אשר הוצגו לעיוני ביום 15.3.21, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, כפי שיפורט להלן.

שלוש תכליות עיקריות עשויות להוות מקור לתפיסת חפץ: מניעת עבירות; חילוט עתידי והצגת החפץ כראיה במשפט [בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, מיום 12.3.06].

תפיסת נכס יש בה כדי לפגוע בזכות הקניין, ומשכך שומה על בית המשפט לבחון האם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית התפיסה באופן שהפגיעה בו תהא פחותה [רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פ"ד נג (3), 312].

ההגנה על איכות הסביבה הוכרה כשיקול רב ערך בהקשרים שונים לרבות בהקשר הפלילי, נוכח הצורך החברתי הגובר בשמירה על משאבי הטבע, ונוכח ההכרה בנזק שנגרם לכלל הציבור בשל זיהום הסביבה. בשל אלה ננקטת מדיניות ענישה מחמירה כלפי "עברייני סביבה" (רע"פ 6990/10 דדון חזי וציון 1992 בע"מ נ' מדינת ישראל, מיום 24.11.10).

בבואו של בית המשפט לבחון חלופות תפיסה, עליו לשקול, בין היתר, את השיקולים הבאים: הישנות העבירות ומשמעותן; חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה האחרונה; האם מדובר בשימוש ראשון בחפץ התפוס לצורך ביצוע העבירה; השלב בו מצוי ההליך הפלילי; משך הזמן שחלף ממועד התפיסה ועד להגשת הבקשה לשחרור התפוס; קצב החקירה והתפתחותה; לנזק הבלתי הפיך שעלול להיגרם לסביבה כתוצאה משחרור התפוס. [לענין זה ראו עניין **דדון הנ"ל**; רע"פ 607/11 **ע. אלחי בע"מ נ' מדינת ישראל**, מיום 21.3.11; רע"פ 9747/08 **סולטן תחריר נ' מדינת ישראל**, מיום 20.11.18; רע"פ 6292/10 **הובלות עבוד בע"מ נ' המשטרה הירוקה**, מיום 5.10.10; בש"פ 4180/11 **מ.ג.ש בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל**, מיום 10.6.11; רע"פ 10104/16 **אחמד סקר נ' מדינת ישראל**, מיום 12.2.17; ע"ח (מחוזי מרכז) 27464-03-19 **בוקרה נ' מדינת ישראל ואח'**, מיום 4.4.19, ע"ח 13264-09-19 (מחוזי חיפה) **משטרה ירוקה נ' הובלות שאדי ריאד בע"מ**, מיום 22.9.19]

מן הכלל אל הפרט

עיינתי בחומר החקירה והגעתי לכלל מסקנה כי קם חשד סביר בעוצמה גבוהה לביצוע העבירות המיוחסות למבקשת. ראיות המשיבה כוללות דו"חות פעולה, הודעות שנגבו מבעלי, מנהלי ועובדי המבקשת ומעורבים נוספים, תיעוד צילומי של אירועי שפיכת פסולת והעמסתה באתר, בין אם באמצעות חלק מהכלים מושא הבקשה ובין אם באמצעות כלים אחרים. לענין זה אפנה לדו"ח הסודי במ/1 ובין היתר, אפנה למסמכים **במ/8 ועד במ/42**. אעיר כי מעיון בראיות הגולמיות עולה חשד מעבר לסביר כי באתר המבקשת מתנהלת תחנת מעבר פיראטית העובדת בצורה אינטנסיבית יום - יומית (ראה מסמך המסומן במ/8).

נתתי דעתי לטיעוני ב"כ המבקש, באשר למשך התפיסה כ-4 חודשים אל מול היקף החקירה וקצב התקדמותה, התקופה הכלכלית הקשה, למספר הכלים התפוסים ולשוויים הרב. נקודת המוצא הינה שהחזקת הכלים תקשה כלכלית על המתפרנסים מידיה של המבקשת.

מנגד נתתי דעתי, לטענות ב"כ המבקשת לפיהן אין בבעלות המבקשת כלים נוספים מלבד אלה שנתפסו. טענות אלה, נסתרו על פניו, בחומרים שהוצגו לעיוני. ראשית, ההחלטה אליה הפנתה ב"כ המבקשת עצמה בענין קודם של המבקשת, שם נתפסה משאית בבעלותה ושחררה בהסכמה. שנית, חומר גולמי שהונח לפני מצד המשיבה וסומן במ/35א'. שלישית, גם ממסמך שהגישה לעיוני ב"כ המבקשת בנוגע לירידת בתפוקות העבודה (המסומן במ/5) נלמד כי מאז התפיסה, המשיבה עדין ממשיכה לעבוד אם כי בצורה מצומצמת; רביעית, כעולה ממסמכי המשיבה אשר סומנו במ/2-במ/3, גם לאחר תפיסת הכלים, עדין ישנה פעילות באתר המבקשת.

עוד נתתי דעתי, כי עצם קביעת תנאי שחרור המשאית במסגרת הליך אחר של המבקשת, אך ביום 6.8.20, לא הרתיעו אותה מלשוב ולבצע לכאורה, אותה עבירה ואף חמורות ממנה. כדברי נציג המשיבה בדיון, משאית זו כלל לא שוחררה חרף החלטת השחרור שניתנה בהסכמה.

טיבה ומטרותיה של התפיסה המניעתית הובהרו **בענין דדון** שאוזכר לעיל, שם נקבע, בין היתר כי:

"סעיף 32 לפקודת מעצר וחיפוש קובע כהאי לישנא: "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה". ענייננו בחלופה השניה "כי באותו חפץ... עומדים לעבור עבירה". מדובר ב"תפיסה מניעתית": "אחת המטרות העיקריות לתפיסת חפץ בידי המשטרה נועדה למצב בו קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ "עומדים לעבור עבירה". תכלית זו היא, ביסודה, מניעתית, ונועדה להקשות על העבריין המיועד להוציא מן הכח אל הפועל את תכניתו הפלילית. כפי שציין בית המשפט בפרשת גאלי, שם, בעמ' 322: 'פירוש זה מתחזק בשוותנו נגד עניינו את תכליתו של החוק. והיא: הקניית סמכות למשטרה לתפוס חפץ במקום שיש יסוד סביר להניח כי אותו חפץ עשוי לשמש בעבירה, ובמטרה למנוע מבעליו יכולת לעבור בו עבירה נצפית. הגיונו של החוק מדבר בעד עצמו. אם אמנם "יש... יסוד סביר להניח" כי בחפץ פלוני עומדים לעבור עבירה, היעלה על הדעת כי המחוקק יעמוד מנגד ויחריש? נוכח הדברים המפורשים שבסעיף 32(א) לפקודת החיפוש, הנקבל כי המחוקק ימנע את המשטרה מתפיסת נכס במקום בו יש יסוד סביר להניח כי עומד הוא - אותו חפץ - לשמש בביצועו של פשע? הקושיה קושיה, והתשובה בה'. ביסוד התכלית המניעתית טמון אינטרס ציבורי למנוע, או להקשות באופן ניכר על העבריין את מימוש זממו הפלילי באמצעות שלילת החפץ המיועד לשמש אמצעי בביצוע העבירה. סמכות זו היא אמצעי אחד מיני רבים במלחמת רשויות אכיפת החוק בפשיעה" (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט פרוקצ'יה); בש"פ 6271/01 מובילי עטיה בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם); רע"פ 6292/10 הובלות עבוד נ' המשטרה הירוקה (לא פורסם). [ההדגשות אינן במקור- ד.ס.ג.]

לנוכח שכיחות העבירות והגברת המודעות לחשיבות האינטרסים הסביבתיים, ניתנו מספר לא מבוטל של החלטות המורות על המשך החזקת התפוסים לצורך מניעת, בדומה למקרה שלפני [ראה למשל רע"פ 6292/10 הובלות עבוד בע"מ נ' המשטרה הירוקה המדור לאיכות הסביבה (5.10.10); רע"פ 607/11 ע.אלחי דאוד בע"מ נ' מדינת ישראל (21.3.11); רע"פ 9747/08 תחריר נ' מדינת ישראל (20.11.08); ה"ת (מרכז) 51822-12-18 גאלי ואח' נ' מדינת ישראל (6.1.19)].

עוד אציין כי בעניינו של אחר, הקשור לפרשה זו, כמפורט ברקע להחלטתי, האריך בית המשפט את החזקת התפוס למשך 50 יום נוספים מיום 13.1.21 וזאת לצורך הגשת כתב אישום וככל שלא יוגש כתב אישום, הורה כי רשאים הצדדים להגיש בקשות מתאימות לבית המשפט. כאמור לעיל, בקשה שכזו הוגשה סמוך למתן החלטתי זו וטרם התקיים דיון בעניינה.

בנוסף לכך, במעמד הדיון הצהיר נציג המשיבה על סיומה של החקירה וכי כתב אישום צפוי להיות מוגש בחודש הקרוב, ככל שלא תתבקשנה השלמות חקירה. אעיר כי נוכח חלוף הזמן ממועד הדיון ועד למתן ההחלטה, מצופה מהיחידה החוקרת כי תקיים הצהרתה.

בנסיבות אשר פורטו דלעיל, היקף חומר החקירה שהונח לעיוני, שחרור משאית המבקשת בעבירה דומה, המסמכים אשר הוצגו לעיוני המעידים על המשך פעילות עבריינית גם לאחר תפיסת הכלים מושא הבקשה, יש בכל אלה כדי להצביע על עזות מצח וחוסר מורא מפני החוק תוך העדפת טובתה הכלכלית של המבקשת על פני האינטרס הציבורי והנזק הבלתי הפיך אשר עלול להיגרם לסביבה.

אשר על כן, סבורני כי אין מקום להיעתר לבקשה וליתן אמון במבקשת, אשר תימנע מלהמשיך ולבצע עבירות באמצעות הכלים התפוסים, גם לא בכפוף להפקדה של ערבויות כספיות והותרת הכלים בידי המשיבה.

עם זאת, החלטה זו אינה סותמת את הגולל על אפשרות החזרת התפוסים למבקשת ונראה כי בחלוף הזמן או נוכח שינוי נסיבות, עשויה, אולי לקום הצדקה לבחינה מחודשת, אשר יהא בה כדי להטות את תנועת המטוטלת לעברה של המבקשת כפי שנקבע בה"ת (מרכז) 51822-12-18 **גאלי נ' מדינת ישראל** (2019).

נוכח כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

נציג מטעם המשיבה יתייצב במזכירות בית המשפט על מנת לקבל לידו את חומרי החקירה.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.